

**Év Balatoni Háza 2025.**  
**építészeti pályázat díjazottja**  
**BADACSONYÖRS NYARALÓÉPÜLET**

Badacsonytomaj

Felelős tervező: Benczúr László

Tervező: Tóth Zsófia, Weichinger Miklós

*„Nincs korlát – védőháló van”*

A Balaton környékén ma egyre erőteljesebben jelentkezik a luxus iránti vágy, amely sok esetben együtt jár a kozmopolita átlagossággal és a túlzott építészeti gesztusokkal.

Benczúr László badacsonyörsi nyaralója tudatosan ennek az iránynak mond ellent következetesen vállalt, saját hangon megszólaló építészeti attitűddel, melynek elemei: - az építész saját szavait idézve - *időtlen építészeti megjelenés, a „ház” forma határozott megidézése, unortodox alaprajz, vagyis olyan közösségi tereket teremteni, ahol bármi megtörténhet, a nappalira leginkább hasonló helyiség lehet bicikli szerelő műhely, a műhelyben sushi workshop vagy gyerekzsúr utáni matracláger, a műteremben mozizás, a gyerekek dühöngőjében zeneszoba vagy szülői háló. Egyszóval: multifunkcionális terek létrehozása.*



Az építész munkáit alapvetően - a kritikai regionalizmushoz köthető - meghatározó szándék itt is tetten érhető: *idő, gazdaságossági és funkcionális szempontok, eszmei érték és hatékonyság között egyensúlyra való törekvés.*

Elve: "több etikát, kevesebb esztétikát" az építészet morális-társadalmi felelőségére utal: fenntarthatóság, társadalmi hasznosság, gazdaságosság, környezeti felelősség, *„nem ikon, hanem szolgálat”.*

A ház tömege egyszerű és világos, telepítése hagyománytisztelő. Az alkalmazott építőanyagok tartósak, helyben is megtalálhatók, a nyílászárók finoman pikáns színezése pedig az iparművész jelenlétét sejteti a háttérben. Ezt a fegyelmezett alapállást egészíti ki az intakt, vállaltan szinte efemer pózna-terasztető, amely újra a kis lábnyom, a túlfogalmazás elkerülése mellett tesz hitet. Az épület így harsány állítás helyett, finom, mégis messzire hallatszó „szólam” a fenntarthatóság, a mértéktartás és a szerénység

mellett. Olyan építészeti gesztus, amely nem uralkodni akar a tájon, hanem felelősen jelen lenni benne.

Az enteriőr stíluspruralizmusa koherens az építész szakmai felfogásával, mert a *stílustisztaság nem engedi be a változást, változtatás lehetőségét.*

Az építész pszichológiai központú megközelítését – miszerint *mi építésszek azon dolgozunk, hogy érzéseket, lehetőleg jó megéleéseket keltsünk, izgalmas élethelyzetek lehetőségét teremtsük a terekkel, épületekkel a*



*felhasználóknak* – tükrözi a galéria megoldása: a leesés elleni védelmet a hagyományos korlát alkalmazása helyett védőhálóval biztosítja. Ez a gesztus vizuálisan megőrzi a légtérrel, miközben játékosan bevonja azt a használatba. A megoldás túlmutat önmagán: az egész ház építészeti gondolkodása ilyen értelemben „védelmező” – nemcsak a használat, hanem a Balatont is

óvja a luxuriózus elnehezüléstől, a kozmopolitizmustól és a felesleges környezeti terheléstől.

Szép munka.

A Magyar Építész Kamara megbízásából gratulálok az alkotóknak!

L. Miha Emőke

a Magyar Építész Kamara delegáltja